

Bilag til Bet. o. Lovf. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

hed i Ligningen. (Vilde man antage, at Formuen i de 4 nederste Kommuner var nær Minimumsgrænsen. f. Eks. gennemsnitlig 13,000 Kr., i de 4 øverste nær Maksimumsgrænsen, f. Eks. gennemsnitlig 16,000 Kr., vilde man dog faa henholdsvis 7 og 13 pCt. Indkomst af disse Formuer). Det største Antal Kommuner findes, som det ses, i Indkomstklassen 1,400—1,600 Kr., der tillige er den midterste Klasse, og hvis denne angav Normen, skulde der altsaa med en gennemsnitlig Landboformue af 15,000 Kr. følge en gennemsnitlig Landboindtægt af 1,500 Kr. Tallet synes i sig selv ret lavt, og under alle Omstændigheder er Ligningen som sagt i høj Grad uligeartet. En nærmere Belysning af dette Forhold for andre Formueklassers Vedkommende og med en detailleret Fordeling til den ene Side efter de enkelte Kommuner, til den anden Side efter Skatte kredse og Amter fremgaar af det tilvejebragte Materiale.

Medens Uligeartetheden i Ligningen, som sagt, forekommer os indlysende, fordi den ogsaa fremgaar af hele det øvrige Materiale, have vi gjort et Forsøg paa kalkulatorisk at udfinde, hvor meget den samlede Ligning kan være for lav. Vi have af de 200 Kommuner udtaget de 10, hvor Indkomsten i Forhold til Formuen var størst, og i disse 10 udgjorde den:

Formue.		Indkomst pr. 100 Kr. ansat Formue.
Indtil	3,000 Kr.	51,9
—	3—6,000 —	23,5
—	6—12,000 —	15,4
—	12—18,000 —	13,1
—	18—24,000 —	10,5
—	24—30,000 —	9,5
—	30—42,000 —	8,2
—	42—54,000 —	7,8
—	54—66,000 —	7,5
—	66—78,000 —	6,7
—	78—90,000 —	6,1

Overføres nu disse Procenttal paa samtlige Gaardmænds, Boelsmænds og Husmænds Formuer, faas en samlet Indkomst af 173 Mill. Kr. Deres Indkomst er imidlertid kun ansat til 135 Mill. Kr., og dette Tal skulde altsaa forøges med 38 Mill. Kr. (28 pCt.). Efter de Indkomstklassers Skatteprocent, paa hvilke Forøgelsen falder, kan det antages, at der til denne svarer et Skattebeløb af ca. 500,000 Kr.

Hvis man vilde indvende imod denne Kalkulation, hvorefter den egentlige Landbostand — fra Husmanden med 2 Skpr. til Storgaardmanden med 12 Tdr. Hartkorn — skulde betale 1/2 Mill. Kroner for lidt i Skat, at den beror paa forskellige tvivlsomme Forudsætninger, maa dette selvfølgelig indrømmes. Den forudsætter dels, at de 10 som Udgangspunkt benyttede Kommuner have en forsvarlig Formue- og Indkomstansættelse, dels at samtlige øvrige Landformuer, paa hvilke jo Indkomstprocenten fra de 10 er anlagt, ere ansatte lige saa højt som i de Kommuner, hvor Ligningen er bedst. Ingen af Delene kan vides, men for de 10 Kommuner Vedkommende ere Ansættelserne saa høje, at der ingen Grund er til at drage deres Rigtighed i Tvivl — de synes i sig selv efter et almindeligt Kendskab til de herhen hørende Forhold rigelige —, og hvad i øvrigt Formueansættelserne paa Landet angaar, ere de ydre Hjælpe midler af saadan Art, at man vel her i Regelen vil finde det rette, ligesom jo de særlige Vanskeligheder, der ere til Stede med Hensyn til Ansættelsen af Landboindkomsten, aldeles ikke eksisterer overfor Formuerne, hvorfor ogsaa Formueansættelserne i og for sig kunne være ret brugelige selv i de Kommuner, hvor Indkomstansættelserne ere alt for lave. Omvendt kan det indvendes, at man mangler Ret til at lægge de 10 Kommuner Forhold mellem Indkomst og Formue til Grund for samtlige Landets Kommuner, da maaske mangfoldige af disse Formuer fra 90,000 ned til 3,000 Kr. ikke kunne give en Indkomst af fra 6—24 pCt. Dette er muligt, og vi kunne derfor ogsaa kun nævne den halve Million som et tilnærmelsesvis talmæssigt Udtryk for det Tab, som den uensartede Indkomstligning antagelig paafører Statskassen.

Som den tredie Hovedafdeling i Landdistrikterne nævnedes ovenfor „andre“, d. e. Befolkningen udenfor den egentlige Landbostand og udenfor Embeds- og Bestillingsmænd m. v. Den er ansat til en Indkomst af ca. 100 Mill. Kr. Forhøjer man denne Ind-